

1884-11-10

ἡμεῖς ἔχουμεν ἄρτι ἄρτι - ἄρτι. 37

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10249>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΤΟΣ Α΄.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΑΡΙΘ. 37.

Συδρομή υποχρεωτική ετήσια προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Έν τῷ ἑξωτερικῷ Σελ. 12.
 Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.
 Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΛΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσό.
 Editor S. HOURMOUZIOS LIMASOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἢ ἄργά θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

10, ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1884.

Η ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΗ ΑΠΑΤΗ.

(συνέχεια)

Ἡ Κύπρος θεωρεῖται κατὰ τὸ ἐπίσημον ἐκεῖνο ἔγγραφο μέρους Τουρκικῆς ἐπικρατείας· ἐντὸς δὲ τοῦ ποσοῦ τῶν 98 χιλιάδων λιρῶν αἱ ὁποῖαι ἐθεωρήθησαν ὡς εἰσόδημα καθαρὸν τῆς Τουρκίας, ἦτο ἐννεεῖται καὶ ὁ τελωνιακὸς φόρος, διότι τότε τὰ ἐκ Τουρκίας εἰσερχόμενα ἐμπορεύματα δὲν ἐτελωνίζοντο, ὡς εἴπομεν, εἰς τὸν λιμένα τῆς ἐξαγωγῆς καὶ ἐτελωνίζοντο ἐδῶ. Σήμερον ὁμοῦ ἐνῶ τὸ ποσὸν τοῦτο τὸ λαμβάνει σῶον, καὶ ἐνῶ ὡς εἴπομεν, ἡ Κύπρος εἶνε Τουρκικὴ ἐπικράτεια, τὰ ἐκ Τουρκίας εἰσερχόμενα ἐμπορεύματα τελωνίζονται καὶ εἰς τὸν λιμένα τῆς ἐξαγωγῆς ὑπὸ τῆς Τουρκίας, τελωνίζονται καὶ ἐδῶ ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας. Καὶ ἐδῶ μὲν ἡ Ἀγγλία ἔχει λέγει δικαίωμα νὰ τελωνίσῃ τὸ πρᾶγμα, διότι θὰ συμπληρώσῃ τὸ ποσὸν τῶν 98 χιλ. λιρῶν· ἐκεῖ δὲ ὁπόθεν ἐξέρχεται τὸ πρᾶγμα, ἔχει λέγει δικαίωμα νὰ τὸ τελωνίσῃ ἡ Τουρκία, διότι ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ μέρος τῆς. Ἴδού λοιπὸν ποίου εἴδους παιγνίδιά παίζονται ἔς τὴν ράχιν ἢ μᾶλλον εἰς τὴν κεφαλὴν τῶν πτωχῶν κυπρίων! Ἴδού ποίου εἴδους ἀπάται κατήνησαν τὸ βαλάντιόν των φωλεᾶν μυρμηκῶν καὶ ποντικῶν.

Καὶ λοιπὸν ἡ ἀπάτη τοῦ ἐνός εἰς τὸ νὰ ἀρπάζῃ χρήματα, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ ἄλλου εἰς τὸ νὰ ἀρπάσῃ γῆν, ὑψωθείσαι ὡς δύο μεγάλα νέφη, τὸ ἐν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὸ ἄλλο ἐκ Λονδίνου καὶ συγκρουσθέντα ἐν Βερολίῳ ἐγέννη-

σαν κεραυνὸν ὁ ὁποῖος κατέκαυσε τὴν τάλαινα Κύπρον· καὶ τὸ δυστυχέστερον, κεραυνὸν, ὁ ὁποῖος ἐξακολουθεῖ νὰ καίῃ καὶ νὰ καταστρέφῃ. Ἔτσι δὲν εἶνε Κυρὰ Κυβέρνησις.

Ἄλλ' ἀρὰ γε μίαν ποιαυτὴν ἀπάτην ἦτο δυνατόν νὰ μὴ τὴν ἐννοήσῃς; σὲ ἀδικοῦν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τὸ φαντάζονται τοῦτο, διότι σοὺ ἀφαιροῦν ἀρκετὸν μέρος τῆς ὀξυνοίας σου.

Ἐγὼ δὲν σὲ ἀδικῶ· ὁμολογῶ ὅτι ἐν γνώσει ἠπατήθης· δηλαδὴ τῷ θεῷ καὶ τῷ παθεῖς διὰ λόγους ἄλλους· ποίους; νὰ σοὺ πῶ τοὺς λόγους ποὺ φαντάζομαι.

Ὅταν ὁ ἔμπορος θελήσῃ νὰ ἐμπορεύηται μὲ τὴν Τουρκίαν, δηλαδὴ νὰ φέρῃ πρᾶγματα ἐκ Τουρκίας, θὰ πληρώσῃ βεβαίως διπλὸν τελωνιακὸν φόρον, διότι τελωνίζεται καὶ ἐκεῖ καὶ ἐδῶ· ὅταν ὁμοῦ θὰ φέρῃ ἐξ Ἀγγλίας, θὰ πληρώσῃ μόνον ἓνα τελωνιακὸν φόρον καὶ τότε βέβαια τοῦ συμφέρεαι καλλίτερα νὰ ἐμπορεύηται μὲ τὴν Ἀγγλίαν· καὶ τότε βέβαια θὰ γίνηται μεγαλειτέρα ἐξαγωγή τῶν ἀγγλικῶν πραγμάτων, καὶ τότε βέβαια θὰ τραβᾶ τὰ χρήματα ἡ Ἀγγλία, διὰ νὰ ἔχῃ δύναμιν νὰ γεννᾷ λόρδους καὶ ἐκατομμυριοῦχος.

Αὗτοί εἶνε οἱ λόγοι ποὺ φαντάζομαι· καὶ ἡ λέγω ἀλήθειαν, ἢ οἱ κανόνες τῆς λογικῆς ψεύδονται, ἢ τέλος (καὶ φοβοῦμαι τὸ τελευταῖον τοῦτο) δὲν ξέρομεν καλὰ καλὰ ἂν μέσῃ ἔς αὐτὰς τὰς 98 χιλ. λίρας· εἶνε ἢ ἔχι καὶ ὁ τελωνιακὸς φόρος, καὶ φωνάζομεν καὶ σὲ ζαλιζόμεν χωρὶς νὰ ξερώμεν τίποτε· ἀλλὰ γι' αὐτὸ ἐφώνησαν καὶ ἄλλοι καὶ κοντὰ ἔς τὰς φωνὰς

ἐκείνων βάλε καὶ τὰς ἰδικὰς μου· ἔπειτα καλὰ νὰ πᾶθῃς· ἔπρεπε τὰς συμφωνίας σας ἐκεῖνας νὰ φωνάζητε καὶ κανεὸς Κυπριακοῦ Δημοκράτειου νὰ τὰς κυρώσῃ, διὰ νὰ τὰς ξερώμεν ἡμεῖς ποὺ καὶ πᾶς καὶ πότε ἐπωλούμεθα.

Ἄλλο τι θὰ σ' ἐρωτήσω τώρα ποῦ τὸ ἐνθυμήθηκα. Μόνη σὺ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις (καὶ μπράβω σου διὰ τοῦτο) ἐμποδίσῃς καὶ ἐμποδίζεις τὴν σωματεμπορίαν· ἀλλὰ σὲ παρακαλῶ πέ μου, ἔνα ἔνα δούλον νὰ πωλῇ κανεὶς δὲν τὸ ἐπιτρέπεις, ὅταν ὁμοῦ τις ἔχῃ πολλοὺς οἰοῦ συναθροισμένους μέσῃ ἔς ἓνα σπῆτι μέγαλον καὶ τοὺς πωλήτῃ ὄλου; διὰ μιᾶς δὲν πειράζει; ἐνθυμοῦ παρακαλῶ νὰ μ' ἀπαντήσῃς εἰς τοῦτο, διότι ἐνδιεφέρομαι· ἀλλὰ μυσικὰ, διότι ἔχω τοιοῦτους καὶ δὲν θέλω νὰ μάθωσι τί σκέπτομαι δι' αὐτοὺς . . .

Εἰς τὸ προκείμενον λοιπὸν.

Τέλος πάντων Κυρὰ Κυβέρνησις ἔγεινε τὸ ἔγεινεν ἠπατήθης, ἠπάτησας, ὁ Θεὸς θὰ κρίνῃ καὶ τοὺς δύο· ἀλλὰ ἔλα τώρα νὰ ἀφήσωμεν ἀμφότεροι τὰ . . . ξεύρεις . . . καὶ νὰ σκεφθῶμεν νὰ εὐρωμεν τὸ ἀναγκαῖον ἱατρικὸν, διότι ὁ ἀσθενὴς μας θὰ ἀποθάνῃ, καὶ οὐδὲ παπᾶς θὰ εὐρεθῇ νὰ τὸν θάψῃ, διότι δὲν θὰ ὑπάρχουν βιβλία, οὐδὲ φερέτρου θὰ ἀξιώθῃ, διότι τὰ δάση εἶνε Κυβερνητικὰ.

Ἐγράφε προχθὲς ἓνας εἰς τὴν Herald καὶ ἦσαν σωττικαὶ αἱ ιδέαι τῆς, καὶ τὸ ἴδιον εἴπομεν καὶ ἡμεῖς ἄλλοτε εἰς τὰς ἐφημερίδας μας, ὅτι ἡ Κύπρος πρέπει νὰ ἀγορασθῇ διὰ μιᾶς. Ἡ Πύλη εἶνε βέβαιον, ὅτι μὲ ἐν ἑκατομμύριον λίρας μ ε -

τρητάς ἔμωσ, ἢ τὸ πολὺ πολὺ ἐν καὶ ἡμεῖς, τὴν πωλεῖ ἀμέσως. Ἐκείνοι λοιπὸν οἱ ἐκατημυριοῦχοί σου ἄς δανείσωσι τὸ ταμεῖον τῆς Κύπρου τὸ ποσὸν τοῦτο μὲ 3 τοῖς 0)ο τόκον, νὰ λαμβάνωσι δὲ ἐκ τοῦ ταμείου τὸν τόκον ἐκάστου ἔτους καὶ μικρὸν χρεωλύσιον ἕως οὗ πληρωθῶσιν.

"Ἄν θέλῃς λοιπὸν νὰ καταστῆς Κυβέρνησις ἀγαπητὴ πρὸς ἅπασιν τοῖς Κυπρίοις ὡς φροντίζουσα ἀληθῶς περὶ τοῦ συμφέροντος τῆς πατρίδος των, τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ στολισμοῦ τῆς, ἂν θέλῃς νὰ εὐ ἀναγνωρίσωσι καὶ αὐτοὶ καὶ ἅπανα ἢ Εὐρώπη ὅτι πράγματι μεριμᾷς νὰ καταστήσῃς αὐτὴν Παράδεισον τῆς Ἀνατολῆς, ἂν θέλῃς νὰ ὑψωθῇ τὸ ὄνομά σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἔθνη, ἂν θέλῃς νὰ σὲ δοξάζῃ καὶ νὰ σὲ εὐγνωμοιῆ καὶ μὲ ἀγκάλας ἀνεκτάς νὰ σὲ υποδέχῃται πᾶς ὑποδουλωμένος λαός, ἰδοὺ τί ὀφείλεις νὰ κάμῃς :

Νὰ ἐπιληφθῆς ἀμέσως τῆς συμφωνίας αὐτῆς μετὰ τῆς Πύλης, νὰ ἐγγυηθῆς τὸ ταμεῖον τῆς Κύπρου καὶ νὰ δανεισθῆς ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ ἀναγκασιὸν πρὸς τὴν ἀγορὰν ποσόν, μέρος τοῦ ὁποίου δύνανται καὶ οἱ Κύπριοι νὰ δώσωσι, νὰ ἐξακολουθῆς νὰ διοικήσῃς τὴν Κύπρον βελτιούσα ἐκάστοτε τοὺς νόμους καὶ εἰσάγουσα μεταρρυθμίσεις συμφώνους πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν βουλευτῶν τῆς ἀρχῆς οὗ ἐξοφληθῇ σὺν τῷ τόκῳ τὸ ποσὸν τοῦτο. Ἐπειδὴ δὲ τὸ μέτρον τοῦτο μεγάλην ὠφέλειαν θέλει προξενῆσαι τοῖς Κυπρίοις, διότι ἀντὶ 98 χιλ. λιρῶν τὰς ὁποίας ἤδη μετρᾷ τὸ ταμεῖον πρὸς τὴν Πύλην θὰ μετρᾷ μόνον 30 χιλ. λίρας ἐτήσιον τόκον καὶ ἄλλας 20 χιλ. χρεωλύσιον, ἕλας 50 χιλ. καὶ θὰ μένωσι περίσσευμα 48 χιλ. τὰς ὁποίας θὰ ὠφελῆθῃ τὸ διὰ βρέων καὶ δυσβαστάκτων φόρων βασιανιζόμενον βαλάντιον τῶν πτωχῶν Κυπρίων, οὐδέποτε θὰ ἀντισταθῶσιν εἰς τὰς Κυβερνητικὰς βουλήσεις σου, οὐδέποτε δὲ θὰ ζητήσωσι νὰ καταργήσωσι τὰς θέσεις ἢ νὰ ἐλαττώσωσι τοὺς μισθοὺς τῶν ὑπαλλήλων σου ἂν εὐ τῆς συναίνεσώς σου. Καὶ ἐν μακαρίᾳ δὲ καὶ τρισὲς ἡμέρας ἐποχῇ καθ' ἣν ἠθέλον ἀπαλλαχθῆ τοῦ χρέους τούτου ἢ καὶ πρὸ τούτου θὰ προσηρτῶντο, τῇ γενναίᾳ ἐπιπέσει σου, τῇ πεφιλημένῃ ἐκείνῃ Δυνάμει πρὸς ἣν βλέμματα καὶ καρδίαι ἐσσεῖ προσηλωμέναι εἶσιν, σὲ θὰ εὐγνωμόνουν εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, ὑπὸ τὴν ἰσχυρὰν προστασίαν σου θὰ ἐτίθεντο, καὶ λιμένα διὰ πᾶσαν στρατιωτικὴν χρῆσιν θὰ σοὶ παρεγώρουν.

Σκέψου λοιπὸν αὐτὰ καλὰ καλὰ καὶ πάλιν θὰ ὁμιλήσωμεν.

Κυρὰ Κυβέρνησις !
Μὰ ὅπως ἔχεις οὗ τὸ δικαίωμα νὰ δέχεσαι ὑπαλλήλους μόνον ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ζεύρουν καὶ Ἀγγλικά καὶ Τουρκικά ἢ Ἀγγλικά καὶ Ἑλληνικά καὶ νὰ τοὺς μισθοδοτῆς ἀπὸ τὸ βαλάντιόν μας ἀξιοπρεπῶς, δὲν ἔχομεν ἄρα γὰρ ἡμεῖς τὸ δικαίωμα νὰ σ' ἐρωτήσωμεν εἰς ποίαν περίστασιν χρησιμοποιοῦν τὰ Ἑλληνικά των οἱ ὑπάλληλοί σου αὐτοὶ ; Στέλλεται ἐν ἔγγραφον ἢ μία κλήσις τριγλωσσος δὴθνεῖς ἕνα χωρικὸν ὁ ὁποῖος προσκαλεῖται τὴν δεῖνα ἡμέραν π. γ. νὰ καταβῆ εἰς τὴν πόλιν νὰ πληρώσῃ τὸν δεῖνα φόρον ἢ νὰ δικασθῇ μετὰ τοῦ δεῖνος ἐνάγοντος αὐτόν· εἰς τὴν κλήσιν αὐτὴν γραφεταὶ ἀγγλιστὶ καὶ τουρκιστὶ μόνον, τὸ αἷτιον διὰ τὸ ὁποῖον προσκαλεῖται καὶ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν πρέπει νὰ παρουσιασθῇ· ἐλληνιστὶ ὅμως ἢ δὲν γράφεται τίποτε, ἢ γράφεται κατὰ αἰσθητικὸν καὶ ἀτυνάρτητον ἀπὸ τὸ ὁποῖον δὲν ἐννοεῖ τίποτε ὁ χωρικός. Ἐλα τὴν παρὰ κατὰ πέ μου τί χρησιμεύει διὰ τὸν χωρικὸν τὸ ἀγγλικὸν καὶ τὸ τουρκικόν ; Τὸ ἀγγλικὸν εἶνε δι' ἐκείνον τοῦ τῶ γράφει τὸ τουρκικὸν διὰ ἐκείνον τοῦ παίρνει τὴν κλήσιν αὐτὴν, ἀλλὰ οὐδὲ διὰ ἐκείνον δὲν χρησιμεύει, διότι εἰς τοὺς περισσοτέρους τοιοῦτους ἂν τοὺς πῆς «σαπαλὰρ γὰρ ὄλοσού» θὰ σοὺ ποῖν «κιεὶν ἡμέρα» ἐκείνοι. Λαμβάνει λοιπὸν ὁ δυστυχὴς χωρικός τὴν κλήσιν, ἀφίνει τὸ ἔργον του, γυρίζει τοὺς γραμματοσημείους τοῦ χωριοῦ του νὰ τοῦ ποῖν τί τρέχει, ἄλλοι τοῦ λέγουσιν ὅτι εἶνε Κινέζικα γράμματα, ἄλλοι ὅτι εἶνε Ἀρμενικά. Τρέχει εἰς 2—3 περίχωρα νὰ τοῦ τὸ ἐξηγήσωσιν, τίποτε ἀναγκάζεται νὰ καταβῆ εἰς τὴν πόλιν νὰ εὔρη κανένα ὁ ὁποῖος γνωρίζει ἀγγλικά, νὰ τοῦ δώσῃ νὰ ἐννοήσῃ ὅτι προσκαλεῖται μετὰ 10 ἡμέρας νὰ πληρώσῃ τὸν δεῖνα φόρον (ὁ ὁποῖος πολλάκις συμβαίνει νὰ ἦνε πληρωμένος καὶ ἀπαιτεῖται κατὰ λάθος) ἢ νὰ δικασθῇ μετὰ τοῦ δεῖνος ὁ ὁποῖος ἔχασε τὴν ὄσινθά του καὶ τὴν ἀπαιτεῖ ἀπὸ αὐτόν, διότι εἶδεν εἰς τὴν αὐλὴν του πτερὰ τοῦ τῆς ὁμοιάζον. Φαντάσθητι τὴν ἐλεεινὴν θέσιν τοῦ δυστήνου χωρικοῦ Κυρὰ Κυβέρνησις καὶ μὴ τὸν νλαύσης καὶ σὺ ὡς ἐκείνος, καὶ μὴ καταρασθῆς καὶ σὺ τοὺς ὑπαλλήλους σου καὶ τοὺς ἐξελεν, ὡς ἐκείνος σὲ καὶ τοῦ σ' ἔφερεν. Ἐλα πέ μου σὲ παρακαλῶ, τί δικαίωμα ἔχεις εἰς τοιαύτην περίστασιν ἐὰν παρέλθῃ ἡ ἡμέρα ποὺ ἔπρεπε νὰ παρουσιασθῇ ὁ προσκαλούμενος (διότι ἐγύριζεν ἐκεῖ καὶ ἐδῶ νὰ μάθῃ τί γράφει τὸ χαρτὶ ἐκεῖνο), νὰ λαμβάνῃς καὶ πρόστιμον ; Πρόστιμον καὶ ἀποζημίωσιν μάλιστα εἰς τὸν χωρικὸν ὀφείλει νὰ δίδῃ ὁ ὑπάλληλος

ἢ ὁ γραμματεὺς ἐκείνος ὁ ὁποῖος δὲν γράφει καὶ ἐλληνιστὶ τὴν ὑπόθεσιν ἢ δὲν τὴν γράφει καθαρά νὰ ἐννοῆ ὁ χωρικός καὶ γίνεται ἀφορμὴ τῆς καταστροφῆς τούτου. Ἐλπίζω ὅτι θὰ λάβῃς ὑπ' ὄψιν αὐτὰ καὶ θὰ διατάξῃς τὴν θεραπείαν τοῦ μεγάλου τούτου κακοῦ πρὸ τοῦ νὰ σοὺ φέρω καὶ παραδείγματα τὰ ὁποῖα δὲν εἶσαι σὺ μόνη καὶ ἐγὼ ποὺ θὰ τὰ δοῦμεν· εἶνε Εὐρώπη ὁλόκληρος, καὶ εἶνε ἐντροπή νὰ ἀκούωνται αὐτὰ τὰ πράγματα.

Ἐκ Λονδίνου γράφουσιν εἰς τὴν "Ν. Ἐφημερίδα" μεταξύ ἄλλων τὰ ἐπόμενα :

Ὁ ὁμογενὴς ἡμῶν ἐν Μαγαστρίᾳ κ. Σωτήρ. Χατζόπουλος, ἔσχε τὴν τιμὴν τὴν παρελθούσαν Δευτέραν νὰ λάβῃ ἰδιαίτεραν καὶ ὄλωσ φιλικὴν συνέντευξιν μετὰ τοῦ ἐπιφανεστάτου γέροντος Γλάδστωνος προσκαλέσαντος αὐτόν εἰς τὸ γεῦμά του εἰς Hawarden Castle, ὅπου ἔμενε διανύων τὰς διακοπὰς τοῦ ὁ τῆς Ἀγγλίας κραταιότητος. Ὁ κ. Γλάδστωνος πολλάκις εἶχεν ἐκφράσει τὴν ἐπιθυμίαν νὰ γνωρίσῃ τὸν κ. Χατζόπουλον, ἀλλὰ αἱ ἀσχολίαι του δὲν τῷ ἐπέτρεπον νὰ τὸν ὑποδεχθῇ, ὡς ἠθέλην. Ἐμείνεν ὁμοῦ ἀπὸ τῆς 2. μ. μ. μέχρι τῆς 5, πολλὸν χρόνον τὴν εὐκαιρίαν τοῦ κ. Χατζόπουλου νὰ εἴπῃ καὶ ἐκφράσῃ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἑλλήνων. Ὁ κ. Χατζόπουλος, ἔσχε τὴν μοναδικὴν τύχην νὰ ἴδῃ ἐκ τοῦ σύγγγυς καὶ νὰ γνωρίσῃ ἐν τῷ ἐξόχῳ ἀτόμῳ τοῦ Γλάδστωνος ἀνδρα λίαν "εὐθὺν" καὶ εἰς ἄκρον φιλελεύθερον καὶ φιλέλληνα, καὶ νὰ ἀκούσῃ αὐτόν ἐκεῖ, νὰ τὸν ἀκούσῃ πρὸς αὐτόν μόνον ἀποτεινόμενον καὶ ἐκφρασθέντα, ὅτι ἡ μέριμνά του εἶναι οἱ λαοὶ τῆς . . . "καὶ τοῦτο μοῦ εἶναι ἐντυπωμένον ἐδῶ" νὰ προσθήσῃ, δεικνύων τὸ μέτωπόν του. Ἐχάρη ἔτι ὁ κ. Γλάδστωνος πολὺ μαθῶν, ὡς εἶπεν, ὅτι ἡ σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία ἐν Ἑλλάδι προοδεύει καὶ ἰδίως ὅτι πρόκειται νὰ συνδεθῶσιν οἱ σιδηροδρομοὶ μετὰ τῆς ὁμοῦ ἐπικρατείας. "Αὐτὴ, εἶπεν εἶνε ἡ ἀληθὴς πρόοδος τῆς Ἑλλάδος."

Ὁ Ἄγγλος, Κύριος **Ulick Burke M. A.** Barrister-at-law, Middle Temple, London, Δικηγόρος, μνητεύσας ἐν τῇ Σχολῇ τῆς Ὁξφόρδης, ἔχει τὴν τιμὴν νὰ πληροφωρήσῃ τοὺς κατοίκους τῆς νήσου, ὅτι ἐγκατασταθεὶς νῦν ἐν Λευκωσίᾳ (Κύπρου) δέχεται δικηγορικὰς ἐργασίας.

Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην τῶν ὑπηρεσιῶν του εὐρήσωσιν αὐτόν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 8, ὁδὸς Βικτωρίας, οἴκῳ.

Γνωστόν ἀποκαθίσταται τοῖς ἐνδιαφερομένοις, ὅτι ὁ Κος. Κωνσταντῖνος Π. Ζιγγιτζῆς ἐκ Λευκωσίας θὰ υπογράφη τοῦ λοιποῦ «Κωνσταντῖνος Χατζηπέτρου.»

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἐξέχασαμεν νὰ τὸ ποῦμεν καὶ τοῦτο προχθὲς Τετάρτην ἐσπέρας πολλοὶ Ἑγγλοὶ ἐγένιναν μασκαὶ καὶ μᾶς διεσκέδαζον· ἄλλοι ἐγένιναν Τοῦρκοι, ἄλλοι μαῦροι, ἄλλοι τούρκισες, βέβαια τί τοὺς μέλλει; φαγεῖν καὶ πιεῖν καλόν· μισθὸς παχύς, θὰ κάμουν καὶ μασκαραλλίικα νὰ διασκεδάσου κιάλας· ἡμεῖς μῶλις τὸν χρόνον μιάν φορὰν τὰ κάμνομεν, κ' ἐκεῖνα ὀλίγον κατ' ὀλίγον θὰ μᾶς τὰ παρουνόι Ἑγγλοὶ πιστεύω, διότι διὰ νὰ γίνονται σωστά, πρέπει νὰ ἦνε καὶ ἡ καρδία γεμάτη καὶ ἡ τζέπη, διὰ νὰ γεμίση καὶ ἡ κεφαλὴ νὰ τὰ καταφέρη.

Κύριον Δημαρχεῖον! [ἀφίνομεν τὸν ἕνα καὶ πίνομεν τὸν ἄλλον· κακὸν πελάν ηῦραμεν τέλος πάντων]. Μοῦ γράφουν καὶ μοῦ λέγουν νὰ σοῦ σαλπίζω πολλὰ πράγματα ὅτι δηλαδή δὲν ἐξετάζης καθόλου τοὺς δρόμους καὶ κατήνησαν ἀδιάβατοι, ὅτι ἄλλοῦ ἔρριψας τὴν ἄμμον καὶ τὴν ἀφίκες ἀστερέωτον καὶ ἐχάλατες ἀντὶ νὰ δεορθώσης τὸν δρόμον, ὅτι ἄλλοῦ λιμνάζουν τὰ νερὰ καὶ χαμπάρι δὲν ἔχεις, ὅτι ὄσθη ἄμμον ρίπτεις ἔς τὰ σωκκάκια τὸ καλοκαίρι, τὴν σηκῶνεις τὸν χειμῶνα, διότι γίνεται πηλός, καὶ ἀντὶ νὰ προσθέσης ἐκεῖ ἄμμον, τὸν σαρίζουν οἱ σκουπισταὶ σου κλ. κλ. ἀλλ' ἐγὼ δὲν λέγω τίποτε διότι εἶνε ἐντροπή· διόρθωσε λοιπὸν αὐτὰ ὅλα νὰ μὴ ἀκουάμεθα.

Ἐένος ἐπισκεφθεῖς τὴν Λεμησσόν.

(συνέχεια)

Πολ. — Ἀγαπάτε νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸν δρόμον τοῦτον τῆς ἀγορᾶς;

Ἐέν. — Νομίζω ὅτι ἔτσι πρέπει νὰ νάμωμεν. . . ἄλλας πάλιν φωνὰς καὶ τραγούδια μὲ κithάραν ἀκούω· τί εἶνε ἐδῶ;

Π. — Εἶνε ἄλλο κατὰστημα ὁμοίον ἐκείνου ποῦ εἶδαμεν παρὰ κάτω.

Ἐ. — Δηλαδή;

Π. — Δηλαδή Πυρραρία κύριέ μου.

Ἐ. — Μὰ Πυρραρίαν καθὼς ἐκείνην; μὲ γυναίκα δηλαδή;

Π. — Μάλιστα.

Ἐ. — Ὄστε, καθὼς βλέπω, ἔς τὴν Κύπρον δὲν πωλεῖται πύρρα χωρὶς γυναίκα· ἠνώστα βλέπω, σεῖ; τὰ δύο αὐτὰ κακὰ.

Π. — Διὰ νὰ ἐξουδετερωθῇ ἡ δύναμις των κύριέ μου.

Ἐ. — Δηλαδή νὰ κατανήσῃ ὁ πλοὺν πυροβόλον πολύκροτον ποῦ κτυπᾷ ἔς τὰ σήγουρα· ἄς ἦνε λοιπὸν· ἄς προχωρήσωμεν. . . Ὡ. . . φίλε μου. . . πολὺν θόρυβον καὶ τὰ κτυπήματα ἀκούω πάνω ἔς αὐτὸ τὸ ἀνώγειον· τί τρέχει ἄραγε;

Π. — Συγκρούονται τὰ δύο κακὰ φίλε μου τὰ ὅποια σοῦ εἶπα πρὸ ὀλίγου.

Ἐ. — Τί; κ' ἐδῶ Πυρραρία;

Π. — Κατὰ [δυστυχίαν ὑπάρχει εὐτυχία ἔς τὰ Κονσταντῖματα αὐτὰ φίλε μου, κ' εἶνε καὶ στερεὰ· χρεωκοπία δὲν ὑπάρχει ἔς αὐτὰ.

Ἐ. — Γίνεται ὅμως τὸ ἀντίστροπον ἐδῶ φίλε μου· χρεωκοποῦν δηλαδή οἱ θαμῶνες (μου στερεῖδες.)

Π. — Τέλος πάντων ἕως τῶρα δὲν ἐφοβήθημεν τίποτε· καλὰ τὸ πάμεν.

Ἐ. — Ἀλλὰ πάλιν καφενεῖα ἐδῶ βλέπω! καὶ γεμάτα! ἐμέτρησα φίλε μου 7 ἕως ἐδῶ εἰς ἀπόστασιν 7 στρεμματῶν μῶλις.

Π. — Ἐχεις βλέπω μεγάλην περιέργειαν φίλε μου.

Ἐ. — Μὰ βέβαια ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίσω καλῶς τὴν πόλιν· ἀλλ' ἄς προχωρήσωμεν. . . τί εἶν' ἐδῶ; χορὸς βλέπω!

Π. — Εἶνε κ' αὐτὸ κατὰστημα. . .

Ἐ. — Τί;

Π. — Ἀπ' αὐτὸ ποῦ εἶπαμεν παρὰ κάτω.

Ἐ. — Πυρραρία κ' αὐτὸ; ὦ ὦ φίλε μου, εὐτυχεῖτε βλέπω εἰς τὸ εἶδος τοῦτο.

Π. — Αἱ αἱ! τί νὰ σοῦ πῶ φίλε μου; εἶνε οἱ καρποὶ τῆς Ἐλευθερίας αὐτοὶ, τὴν ἀποιάν ἡ μεταπολίτευσις μᾶς ἔφερε.

Ἐ. — Ἀλλὰ πιστεύω, ὅπου κατανάλωσις ἐνὸς πράγματος δὲν γίνεται, ἐκεῖ σπάνιζει τὸ εἶδος ἐκεῖνο. . . Ἀς ἦνε τέλος πάντων.

Φίλε Σαλπικτὰ!

Δὲν μοῦ λέγετε (ἂν γνωρίζετε) ποῖος βήσκανος δαίμων ἐφθόνησε τοὺς εἰσπράκτορας τῶν δημοτῶν φόρων, ὥστε τοσοῦτο νὰ ἐξαντληθῇ τὸ μνημονικὸν των καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ ὑποκύπτωσι, συχνάτατα, εἰς τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα λάθη, πρὸς βλάβην βέβαια πάντοτε, τοῦ φορολογουμένου λαοῦ; πτωχὸς τις π. χ. γεωργὸς στενοχωρούμενος ἀπ' ἐδῶ κ' ἀπ' ἐκεῖ, κόπτων ἀπ' ἐδῶ καὶ προσθέτων ἐκεῖ, δανειζόμενος δὲ πολλάκις καὶ τὰ 3]4, ἵνα μὴ εἶπω τὰ 4]4, οἰκονομεῖ καὶ πληρῶνει τοὺς φόρους του καὶ διαγράφων τὴν περὶ τούτων μερίμναν ἔκ τοῦ κατὰ πτόχου τῶν μεριμῶν καὶ φρονίδων του, σκέπτεται περὶ τῶν λοιπῶν ἀναγκῶν καὶ χρεῶν του· αἰφνης ὅμως τοῦ παρουσιάζεται εἰσπράκτωρ, αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ κλήσεως καὶ τοῦ ζητεῖ ἐκ νέου χρήματα ἀπειλῶν συγχρόνως ὅτι θὰ τοῦ στείλη σικουέστρον, ἂν μὴ πληρώσῃ ἐντὸς ὀρισμένης προθεσμίας.

ἐκπληκτος ἰ. δυστυχῆς γεωργὸς ἀναπολῶν εἰς τὴν μνήμην του καὶ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν καὶ τὴν στιγμὴν ἔτι δὲ καὶ τὸ εἶδος τοῦ νομίσματος, ὅπερ ἔδωκεν ἐξοφλῶν, τρέχει πρὸς τὸν εἰσπράκτορα (ἂν δὲν ἦνε παρὼν) καὶ τοῦ ἐνθυμίζει ὅλα ταῦτα: Ἄν μοῦ τὰ ἔδωκες κύριε λέγει του, (ὁ εἰσπράκτωρ θὰ ἔχῃ τὸ ταβίλι μου (τὴν σχετικὴν ἀπόδειξιν) ποῦντο; καὶ ἂν μὲν ἀγαθὸς δαίμων ἠνότησε τὸν γεωργὸν καὶ δὲν τὸ ἔχασε [ἂν ἔλαβε] καὶ τὸ παρουσιάζῃ, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς· ἀκούει παρὰ τοῦ εἰσπράκτορος ἕν μακρὺ, μακρὺ παρδὸν κύριε, ἐγένετο λάθος, δὲν πειράζει, τὰ λάθη εἰς τοὺς ἀνθρώπους γίνονται, ἀφοῦ ἐπλήρωτες ἔμε ἔς τὸ καλόν· ἂν ὅμως δὲν ἔλαβεν, ἢ τὸ ἔχασεν; ὦ τίς δὲν σέ φοβεῖται πλάστα μου! ἀμέσως ὁ κ. εἰσπράκτωρ ὡς χαμαιλέον μεταβάλλει μορφήν· συνφρουῦται, λαμβάνει ὕψος γιαννιτζάρου καὶ σὺ πά μωρὲ τοῦ λέγει μὴ τσαμπουνίζεις πολλά· λάθος δὲν ἔχει νὰ γίνῃ· πληρώσε ἂν θέλῃς νὰ μὴ πληρώσης καὶ πρόστιμον· τί νὰ κάμῃ ὁ δυστυχῆς γεωργός; θέλων καὶ μὴ θέλων θὰ χρεωθῇ νὰ πληρώσῃ καὶ δεῦτερον, καὶ ἂν θέλῃ ἄς μὴ φροντίσῃ νὰ λάβῃ; καὶ πόλιν ταβίλι, ἢ ἂν λάβῃ, ἄς τὸ χάσῃ καὶ τότε πληρώνει καὶ ἐκ τρίτου.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, παρακλιθεθε κ. Σαλπικτὰ, νὰ διασαλπίσθητε ἐκ μέρους μου πρὸς ἀπαντας τοὺς φορολογουμένους. Το μνημονικὸν τοῦς ταξιδάριδες εἶνε ἐξηνητημένον, πρέπει νὰ φροντίζητε νὰ λαμβάνητε ταβίλια ἅμα πληρώσητε καὶ νὰ φυλάττητε ταῦτα, ὅχι εἰς πέτσινα τσεντουῖδια, ἀλλ' εἰς σιδηρένια σεντουκούδια μὲ 18 ἀνοικτάρια κλειδομένα, διότι ἂν τὰ χάνητε αἰωνίως θὰ πληρώνητε καὶ αἰωνίως θὰ ἔχητε πακκιδες. Ὀλος ὁ κόσμος σήμερον εἶνε ἐντιμος καὶ ἂν δὲν μοῦ πιστεύητε εἰπέτε καὶ εἰς τὸν πλέον ἀτιμον ἄτιμὲ καὶ θὰ ἰδῆτε ὅτι θὰ πληρώσητε τὸ ὀλιγώτερον μίαν λίραν πρόστιμον, ἂν σὰς ἐγκαλέσῃ.

Ἐκ μίας Ἐπαρχίας 4 Νοεμβρίου 1884.

Εἰς ἀθέατος τούτω θεατής.

Φαίνεται ὅτι τὸ ράντισμα ποῦ κάμαμεν προχθὲς [εἰς τὸν 35 ἀριθ.] διὰ πολλοὺς διδασκάλους τῶν ὁποίων τὰ τετάγματα ἐξετάζει καὶ μᾶς σημειώνει λεπτομερῶς ὁ γενικὸς Ἐπόπτης μᾶς ὅστις περιέρχεται τὴν νῆσον ὅλην, ἐπίσπε καὶ κανένα διδάσκαλον εἰς τὰ μέρη τῆς Πάφου, καὶ μᾶς ἔστειλε τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν εἰς τὴν ἑποικίαν δὲν ἔγραψεν ὁ γράψας τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον ἐγγράφη ἡ ἐπιστολή, ἀλλ' ὅτι ἐστάλη διὰ τοῦ Ταχυδρομείου Πάφου τὸ ἐγνώρισάμεν ἐκ τῆς ταχυδρομικῆς σφραγίδος· ἰδοὺ ἡ ἐπιστολή ὡς ἔχει.

Κύριε τυπογράφε τῆς "Σαλπικτὰς"
Ὁ Διατριβογράφος ὁ γράψας εἰς τὸ 35

φύλλον (ἂν καὶ ὑπάρχει μικρὰ ἀλήθεια τὰ ὅσα εἶπε διὰ τοὺς διδασκάλους) ἐν δὲν ψεύδεται δθναται νὰ εἶπη καὶ τὰ ὀνόματά των καλὰ λέγει ὁ Αἰσώπειος μῦθος, ὅτι ἡ σὰ κοῦλα του ἐκεῖνου εἶνε πίσω ἔς τὸν κῶλον του· δὲν ἐντρέπεται νὰ προσβάλλῃ ὄλην τὴν κοινωσίαν; τὸ τοιοῦτον δὲν εἶνε ἴδιον εὐπολήπτου ἀνδρός· ἂν τὸ τοιοῦτον τὸ δημοσιεύσης θὰ σοῦ γράψω καὶ τ' ὄνομά μου· εἰ δὲ μὴ θ' ἀποταθῶ εἰς τὸν Harald.

84. 1. [10 Σεφέρ.

Εἶς ἐκ τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τοὺς διδάσκοντας.

Ἄπ. Σ. Δὲν εἴμεθα ὑπόχρεοι Κε. ἐνδιαφερόμενοι νὰ σοῦ κἀνωμεν τὴν θέλησιν· δὲν γράφομεν τὰ ὀνόματα, διὰ λόγους τοὺς ἰσχυροὺς εἰσέτι δὲν ἐνόησας, ἀλλ' ἐλπίζω ὅτι θ' ἀξιώθῃς νὰ τοὺς ἐνόησῃς ἐν τῷ μέλλοντι.

Η Ε Π Α Ν Ο Δ Ο Σ .

Ἐφυγες Κόρη κ' ἔφυγε μαζί σου ἡ ψυχὴ μου, καὶ ζῶν μακρὰν σου ἔμεινα ὁ δύστηνος νεκρὸς θλίψις, πόνος, κατῆφεια ὑπῆρξεν ἡ ζωὴ μου, κ' ἐνόμιζ' ἀγελεύτητος πῶς ἦτον ὁ καιρὸς.

2.

Ἐφυγες Κόρη, κ' ἔφυγε μὲ σὲ τὸ φῶς κ' ἡ νύκτα σ' ἐμὲ ἐφαίνετο χειμῶνος ζοφερά, ἐνῶ σὺ διεσκέδαζες ἐκεῖ ποῦ ἦσο πέρα ἐγὼ ἐδῶ ἀπέμεινα μακρὰν σου ὡ σκληρὰ

3.

Ὡς ναυαγός, ποῦ ἔχασεν ὁ τάλαις τὴν ἐλπίδα κ' ἔβλεπε μόνον θάλασσαν ἀγρίαν κι' οὐρανὸν καὶ τρομερὰν νὰ τὸν κτυπᾷ τὴν μαύρην καταιγίδα ἣτις θὰ τὸν ἐβύθιζεν εἰς Ἀδὴν σκοτεινόν.

4.

Τί σπαραγμοὺς ὑπέφερον, ὦ Κόρη, ἡ καρδιά μου ἔστην ἀπυρσίαν σ' ἤθελα πρὸς σὲ νᾶναι γνωστοὶ ἤθελα νὰ σοὶ ἔλεγον, φίλη, τὰ δάκρυά μου πόσον ἡ παρουσία σου μὲ ἦτο ποθητή.

5.

ὦ! ναί· μὲ ἦτο ποθητὴ καθὼς ἡ δρόσος ἔς τ' ἄνθη ὅταν αὐτὰ ὁ Ἥλιος μαραίνει κ' ὁ βορρᾶς κ' ἄνευ σου πλέον θάθνησκε καρδιά ποῦ ἀλλοτε 'π' ἄλλα βῆσανα, κ' ἀπ' ἄλλας συμφορᾶς.

6.

Τώρα ποῦ ἤλθες πέταξε, φίλη, ἔς τὴν ἀγρὰν νὰ λησμονήσω ὁ πτωχὸς τοὺς πρώτους μου καὶ μὲν

καὶ μὴ πληγώσῃ· φεύγουσα ἄλλοτε τὴν καρδίαν μου ἀπὸ πάλιν τὴν ἔκαμες νὰ αἰσθανθῇ πάλιν μου.

Λευκωσία.

E. M.

ΕΝ ΒΑΕΜΜΑ ΠΑΣΧΟΝΤΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.

Ε'.

ΟΙ ΥΟΝΕΙΣ.

(συνέχεια ἴδε προηγουμ. ἀρθ.)

Ἔτοιμος ἤμην κλαίων νὰ ἀποκριθῶ τῇ μητρὶ χαιρούσῃ ἐπὶ τῇ συμβουλῇ, ὅτι δὲν διέγνων τὴν νόσον μου καλῶς καὶ ἀντιφαρμάκων ἀποφασιστικῶν παρηγορητικῶν μόνον διέτασεν· ἀλλ' ὁ πατήρ μου δὲν μοὶ ἔδωκε καιρόν.

ὦ φίλτατε υἱέ μου! ἀνεφώνησεν, ἡ εὐδαιμονία οὐχ εὔρηται ἐκεῖ, ὅπου ποθεῖ νὰ σὲ ὦθῃς ἡ μήτηρ σου.

Τὰς συμβουλὰς τῶν γυναικῶν μὴ ἀκουέ, ἐὰν νὰ ἐκπληρώσῃς τὸν προορισμὸν καλοῦ ἀνδρός· ἐπιθυμῆς ἐπὶ τῆς γῆς καὶ εὐτυχῆς νὰ ἀποθάνῃς ὕστερον.

Ὁ βίος μας θὰ ἦτο ἀνυπόφορος, ἐὰν ἐξ ἡμῶν ἕκαστος ἐσκέπτετο ν' ἀσφαλίσῃ τὸ μέλλον του ἀνέφελον, πιστεύων, ὅτι δι' αὐτὸ εἶδε τὸ φῶς.

Ἐὰν τὴν ἀνθρωπότητα ἐγωϊσμός κασελῆμβανε, καὶ τὰς σκέψεις τῆς αὐτοῦ ὡς Ἐφιάλτης ἐπεβάρυνε βαρῆς, ὁ ἀνθρωπος ὀλίγον θὰ διέφερε τῶν ζώων, τῶν θηρίων καὶ τῶν ἐρπετῶν.

Ὁ ἀνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς γεννώμενος περὶ ἑαυτοῦ πρὶν ἢ σκεφθῆ, καθήκοντα νὰ ἐκτελέσῃ ἔχει ἀσπράβατα.

Ἐὰν ἢ νὰ φιλοσοφῆται δυνατὸν, ἐὰν τὸν προορισμὸν ἐπρεπεν ἡμῶν ἐγὼ νὰ ὑποδείξω, φίλτατε υἱά, μὲ δύο μόνον λέξεις θὰ τὸ ἐπραττον.

Καὶ μολοντοῦτο οἱ σοφοὶ μας σκέπτονται, καὶ φάσκουσι, καὶ ἀντιφάσκουσιν αἶε, καὶ πολλοὶ τούτων φλυαροῦν ὡς ἄφρονες. «—Ἀγάπα τὸν Θεὸν καὶ τὴν πατρίδα σου.—»

Ἴδου ἡ λύσις, τέκνον, τοῦ προβλήματος, τοῦ ἀνθρώπου ὁ ἀληθὴς προορισμός. Πλὴν τίς ὁ Θεὸς οὗτος, ποῖα ἡ Πατρίς; Μυρίαι μὲχρι τοῦδε ἐξηνήχθησαν γινώμμαι διὰ τὸ πρῶτον μέγα ζήτημα.

Καὶ ἐν ταῖς διαφόροις γνώμαις οἱ πολλοὶ ἔχασαν οὐχ ἀπαξ τὴν ἀληθῆ ὁδόν. Ποσάκις πλανηθέντες δὲν ἐλάτρευσαν τᾶστρα καὶ τὰ ζῶα, τοὺς λίθους ὡς Θεοὺς; Ἐν τῇ πολιᾷ μόνον ἀρχιότητι οἱ ἀνθρωποὶ φιλοσοφοῦντες ἀληθῶς κατενόησαν, ὅτι ἦν ἀδύνατον τὴν κτίσιν φηκρὰ κτίσματα νὰ πλάσωσι, καὶ ὅ,τι θεώρουν τότε τέλειον, ἢ τῶν ὁμοίων του πολὺ ὑπέροχον,

ἐθεοποίησαν καὶ θερμῶς ἐλάτρευον Ἐν τῷ ἰδανικῷ ἐζήτουν τὸν Θεὸν καὶ μέχρι τοῦ καλοῦ σημείου ἐφθασαν νὰ ἐγείρωσι πρὸς τὸν ἄγνωστον βωμὸν. Ἀλλὰ ἡμεῖς ἐκεῖνων εὐτυχέστεροι τοῦ Χριστιανισμοῦ λαμπρὸν εἶδομεν φῶς, κ' ὁ Πλάστης εὐδοκήσας ἀπεκάλυψεν ἡμῖν τοῖς ἀναξίσις ὅ,τι γενεαὶ τόσαι πρὸ ἡμῶν μάτην ἐπεζήτησαν. Εἶνε λαμπρὸν γεννώμενος ὁ ἀνθρωπος νὰ γεννᾶται ἐν τῷ ἀληθινῷ φωτὶ· εἶνε θεῖον νέος μαθήσεως διψῶν ἐκ τῶν ναμάτων τούτων ἢ νὰ ποτιζῆται [καὶ τὴν ἐν τῇ χειρὶ του Βίβλον ἔδειξεν] εἶνε ὅταν γηρασάμενος οὐράνιον ἐδῶ παρηγορίαν νὰ εὐρίσκωμεν, καὶ ὅποταν τοὺς ὀφθαλμοὺς μας κλείσωμε εἰς ἄλλους θεοὺς κόσμους νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι μεταβαίνομεν, μεταβατικὰ πτηνὰ ἢ ὑδατοπόρους ἐπ' αὐτῆς τῆς γῆς κ' οὐδὲν ἄλλο νὰ θεωρῶμεν ἑαυτούς.

(Ἐπεταὶ συνέχεια.)

Ἐν Λευκωσίᾳ «Ν. Κ.»

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμισσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία συνήθη τὸ γομ. Γρ. 170.

Κρασία νέα τὸ γομάρ. 100—137

Ρακή 19 βαθμ. ἢ ὀκὰ 2 καὶ 5]40

Χαρούπις τὸ χαλεπικὸν καντάρι γρ. 83 εἰς τὰς ἀποθήκας σταφίδες ἢ ὀκὰ 35 παράδ.

Λευκωσίας (λίρα Ἀγγλ. Γρ. 182.) δ αἶτος τὸ κοιλὸν (22 ὀκ.) Γρ. 18—20. ἢ κρηθὴ ,, [16 ὀκ.] 11—12. ἀλευρι ἐντόπιον ἢ ὀκὰ 45—50 παράδ. τὸ κρέας ἢ ὀκὰ γρ. 9—10.

Λύσις τοῦ 34 αἰνίγματος.

αὐχὴν—γῆν

Μόνος λυτῆρ ὁ ἐκ Λεύκας κ. Κυπριανὸς Χ' Ἰωάννου.

Λύσις τοῦ 35 αἰνίγματος.

πόνος—ὄνος

Λυτῆρες.—Οὐδείς.

Αἶνιγμα 36.

Μικρὸν εἶμι καὶ εὐτελής· ὁ τ' οὐρανοῦ [πλὴν θόλος] ἂν λείψω ἀφανίζεται, ὁ Ἥλιος σκωτίζεται, Καὶ ἄρδην ἀνατρέπεται, φίλοι, ὁ κόσμος [θόλος.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.